

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De fide sine operibus. cap. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

catas Iudæis atq; Græcis, Ch̄m dei v̄tutem & dei sapientiam. Sed post Christum quid q̄so beatius matre Christi: & ipsa tñ ideo beata p̄dicat, quia de nuntio sibi cælitus allato nihil dubitavit, sic enim, s. p̄ os Elizabeth ei⁹ cognatæ ad eam dixit: Beata q̄ credidisti, q̄niam p̄ficiet ea q̄ dicta sunt tibi a dño. Porro ne q̄s q̄si p̄pinq̄æ ad p̄pinq̄ dictum cavillet, audiat ip̄m dñm dicentem: Amen amen dico vobis, q̄a q̄ v̄bum meum audit, & credit ei⁹ q̄ misit me, habet vitam æternam, & in iudicium nō venit, sed transit a morte in vitam. Vñ etiam latroni in cruce credenti atq; confitenti, respōdit: Hodie mecum eris in paradiso. In paradiso vtriq; oīm bonorum pleno, & nulli vnq; obnoxio molestiæ, nulli querelæ, cū iteq; v̄itas dei dicat. Qui venit ad me, non esuriet: & q̄ credit in me, non sitiet in æternū, & paulo post, Hæc ē, inq̄t, volūtas patris mei, q̄ misit me, vt oīs q̄ videt filium, et credit in eum, habeat vitam æternam: & ego resuscitabo eū in nouissimo die, vt videlicet nō solum in anima beatus sit, sed etiā in corpore. Atq; vt se esse filium hunc, in quem credere oporteat, ostenderet, postea intulit: Qui credit in me, habet vitā æternam. Præsentis temporis v̄bo vtitur, vt credentes, & secundum ea quæ credunt, viuentes, tam beatæ æternitatis prædestinatos monstraret. Ne autem minus recte credendo, ab ipsa patris diuinitate filium separemus Arrianæ impietati assentientes, alibi idem ad patrem cōuersus, dixit: Hæc est autem vita æterna, vt cognoscant te solum deum verū, & quem misisti Iesum Christum. Pater igitur & filius, & vtriq; communis. s. solus v̄sus deus est, trinus in p̄sonis, vnus in substantia. Et si hoc credere vita æterna est, p̄fecto q̄ sanctæ trinitatis fidē non tenent, licet vnum deum, vnum dñm & credant & p̄dicent, vitam æternam habere non poterunt.

Luc. 1.

Iohan. 5.

Iohan. 6.

Iohan. 17.

De fide sine operibus. Ca. III.

VT autem fides nostra ex omni parte perfecta sit, operib. compleatur iustitiæ. Vt quid enim euangelio credimus, si scdm euangeliū nō viuimus?

A 4

Quid Christum confitemur, si præceptis eius non obedimus? Talis fides iuxta Iacobi apostoli sententiam, mortua est. Mortui sunt ergo illi, qui quod verbis credere se aiunt, factis non probant. De quibus dominus ait: Dicunt & non faciunt. Illis utiq; comparandi, qui Christum spinis coronatum, genu flexo adorabāt, non ut eum venerarentur, sed ut deriderent. Vel etiam illis simillimi, qui eidem sitientivinum quidem porrigebant, sed felle mixtum. Quare autem ille vinum illud gustavit, & bibere noluit: quia licet diligat confitentium fidem, fidei tamen præceptis aduersantes non recipit. Quamuis enim aliquis ad nuptias fidei inuitat⁹ veniat, vestem tamen nuptialem, hoc est, virtutum ornamenta non habens, de ædibus eliminatur, & (quod deterius est) manibus pedibusq; ligatis, proicitur in tenebras exteriores: ibi erit (inquit) fletus & stridor dentium, ut discas eos damnandos esse, qui vel potius vel malitiā beatitudine fidelibus promissa se fecerint indignos. Quos etiam cum fatuis virginibus in euangelio conferre possumus. Virginitatem quippe fidei habent, quia sincere credunt: sed piæ rectæq; actionis oleum, quo fides ipsa illustratur, non habent. Frustra itaq; clamant, Domine domine, aperi nobis, ipso dño aditum præcludente, ac respondente: Amen amen dico vobis, nescio vos. Quid quæso infelicis, quid calamitosus, & ab illo ignorari, qui solus nouit omnia? Illos autem nescire dicitur deus, quos a se reicit, & procul a beatorum repellit consortio. Vnde ait: Non omnis qui dicit mihi domine domine, intrabit in regnum cælorum: sed qui facit voluntatem patris mei qui in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum. Nemo itaq; sibi de sola fide plaudet: iustitiam iungat fidei, si vitæ æternæ præmia consequi desiderat: alioquin ne miracula quidem aliquando fecisse illi proderit, a quo abest iustitia. Ideo subditur, Multi dicent mihi in illa die, domine domine, nonne in nomine tuo dæmonia eiecimus? & in nomine tuo virtutes multas fecimus? Et tunc confitebor illis, quia nūquam noui vos, Discedi

Matth. 23.

Matth. 27.

Matth. 22.

Matth. 25.

Matth. 7

te a me omnes qui operamini iniquitatem. Hoc idem Apostoli verba docent, dicentis. Si fidem habuero, ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum. Cæterum hoc quoque mali, credentibus & non operantibus contingit, quod cum sese otio dederint, etiam fide deficere incipiant. Hoc in illa fici arbore apparuit, quæ quoniam fructibus carebat, maledicto domini arefacta, etiam folia quæ sola habebat amisit. Exiccato autem omni humore, nulli vsui apta nisi ignibus fuit. Ita nonnulli qui Christiano censentur nomine, cum sese ignauia corruerint, si quid Christianitatis conceperant, totum consumunt, æternisque ardoribus digni efficiuntur, cum infidelibus cruciandi, nisi penitentiam egerint, & ante vitam correxerint, quam iusti iudicis sententiam subire cogantur. Sed si neque fides actionibus bonis carens a morte liberat, quanto damnabiliorem putabimus perfidiam.

¶ De perfidia. Cap. III.

Nunc ergo quam perniciosum sit, ab euangelica veritate dissentire, ipsorum euangeliorum testimonijs probare conabimur, ut cum aduersariorum mens pertinacior nullis argumentis flecti queat, saltem nostri ea secum considerantes, in proposito fidelis professionis intentius perseuerent, fortiusque stabiliantur. Qui non crediderit, inquit, condemnabitur ne videlicet bona consequatur fidelibus promissa, sed pœna infidelibus proposita puniatur. Pœnæ autem vel maxima parserit, meminisse æternæ beatitudinis quam amiserunt, minas domini contemnendo, dicentis. Qui me erubuerit & meos sermones, hunc filius hominis erubescet, cum venerit in maiestate sua & patris & sanctorum angelorum, & iterum. Qui negauerit me (inquit) coram hominibus, negabitur coram angelis dei. Hoc ipsum est, quod de illis qui inuitati venire neglexerant, dixit. Nemo virorum illorum qui vocati sunt, gustabunt cœnam meam. Et cum summi boni participes esse nullo modo possunt increduli, addit

1. Cor. 13.

Matth. 21.

Marc. 16.

Luc. 9.

Lucæ 12.

Lucæ 24.